

Pražský rejdič krátkozobý

Názvy dle ES: N – Prager Tümmeler, F – Culbutant de Prague, A – Prague Short Faced Tumbler.

Zařazení v seznamu plemen ES: rejdiči č. 913.

Původ: Česká republika – hlavní město Praha.

Plemenné znaky

Původní plemenné znaky byly hlavně výborné letové schopnosti v hejnech, včetně letu výškového a vytrvalostního, doprovázeného prudkými obraty (překládáním). V současnosti vyniká především tvarovými znaky hlavy, krátkozobostí, malou a jemnou postavou a množstvím barevných a kresebných rázů.

Posuzování

Celkový dojem – tvar hlavy a čela – zobák, oči a obočnice – tvar a jemnost postavy – kresba a barva opeření.

Exteriér

- Hlava:** přiměřeně velká, kostkovitá, v profilu naznačuje čtverec. Šířka, délka a výška jsou přibližně rozměrově stejné. Čelo je široké, vysoké a kolmo k zobáku spadající, v horní části je ukončeno dvěma tupými nadočnicovými hrbolky, které jsou nižší než zadní třetí hrbolky, který ukončuje zadní část hlavy. Temeno mezi nimi je mírně propadlé, zátylí je strmé.
- Oči:** velké, mírně vypouklé, zornička tmavá, duhovka perlově zbarvená. Sedlatí a bílí mají duhovku tmavou, bělouši červenopruzí, vlaštováci černí a modří mají duhovku tmavší (potemnělou). **Obočnice** u barevných jsou výrazné, vyvinuté, talířovité a dosahují až k temenu hlavy, u starších holubů až bradavičnaté, červené; u běloušů žlutopruhých, plavých žlutopruhých a vlaštováků žlutých narůžovělé, u všech ostatních úzké a černošedé.
- Zobák:** krátký (do 10 mm), tupý, klínovitý, široce nasazený (šířka nasazení převyšuje délku), horní a dolní zobák co možná stejně vyvinutý. Je mírně až více klopený (podstatný plemenný znak), ozobí sahá do jeho poloviny. Osa zobáku směřuje do středu oka. Šířka u hlavy se shoduje s jeho výškou a je trochu větší než jeho délka. Tmavý až černý zobák mají modří černopruzí, bělopruzí a vlaštováci černí a modří, bělouši černohrotí, černopruzí, červenopruzí a černí tygřící; tmavošedý mají červeně plaví (žanžící). Všechny ostatní rázy mají zobák světlý až narůžovělý. **Ozobí** je u všech rázů jemné, hladké, šedobílé s bílým popraškem. Mírně vyvinutější ozobí mají plnobarevní, bělohrotí, sedlatí a starší holubi. U těch bývá znatelný i malý podbradek.
- Křídla:** jsou kratší, pevně přitažená, letky široké, nezkrížené a spočívají lehce na ocasu. Za vnitřními loketními letkami je skupina čtyř per mírně pozdvižených a vytvářejících tzv. štítky (křídélko), tímto tak konec hřbetu a zad není zcela uzavřen.
- Ocas:** je kratší asi o 1,5 cm delší než konce křídel, dobře složený a nedotýká se země.
- Opeření:** husté, peří je krátké a širší, přiléhavé, pružné a hladké.
- Nohy:** kratší, silné živě červené a neopeřené. Drápky jsou v barvě zobáku. Typickým znakem je našlapování na špičky prstů při vzrušení. **Postoj** širší, mírně vztyčený, elegantní.
- Krk:** k tělu přiměřeně dlouhý, kratší, široce nasazený, nahoře slabší a jemný s dobře vykrojeným hrdlem kolmo nesený, v týlu mírně prohnutý vzad.
- Postava:** drobná, jemná, hrud' vypjatá a široká, zakulacená. Od přední hrudi ke konci ocasu je délka 22 cm.

Barva a kresba

Barvy jsou čisté, rovnoměrně rozložené po všech barevných částech s odpovídajícím leskem a svitem. Kresby jsou pravidelné a s příslušným uspořádáním u všech rázů. Bělohrotí – krajní ruční letky jsou bílé v počtu 5–8 se shodným počtem. Ideál je 6x6 letek. Malá bílá skvrna u kloaky (do 2 cm) je tolerována.

Sedlatí mají bílou hlavu, záhlaví, přední část krku (náprsenku), břicho až k podocasníku, hřbet a křídla. Barevné je sedlo, zadní část krku až do týlu, přední část hrudi a ocas s podocasníkem. Tygřici mají barevnou hrud' od ohbí křídel dolů, spodní část těla, hřbet a krk, ruční letky, ocas s podocasníkem a lýtka. Hlava a krk jsou bílé a pravidelně a jemně stříkané barevnými pírký; štíty křídel jsou bílé. Běloprsí vlaštováci hrud' a ohbí křídel, spodní část těla až k podocasníku a lýtka jsou bílé. Štíty křídel, hlava, krk, hřbet a ocas jsou barevné. Bělouši-tmaví: (grošovaní-mramorovaní) mají pravidelně žíhané probělení po celém těle na modrém nebo tmavomodrošedém podkladu, na krku jsou tmavší. Světlí jsou celí bílí, mohou mít lehce stříkanou hlavu a krk barevnými pírký s kresbou tmavohrotou (konce letek jsou tmavé); dále se vyskytují tmavopruzí, kteří mají na křídlech dva šedočerné pruhy, konce letek a ocasu jsou šedočerné, červené nebo žluté.

Rázy

Jednobarevní bílí, černí, kaštanově hnědí, šedohnědí (myšovní), modří, červení, žlutí. **Bělohrotí:** černí, kaštanově hnědí, šedohnědí, modří, červení, žlutí. **Bělopruzí:** černí, šedohnědí, modří, červení, žlutí, isabeloví, stříbřítí. **Barevnopruzí:** modří černopruzí, modří a stříbřítí hnědopruzí, plaví červenopruzí, plaví žlutopruzí, bělouši černopruzí, červenopruzí, žlutopruzí a barevnopruzí s orientální kresbou. **Sedlatí:** černí, kaštanově hnědí, šedohnědí, modří, modří šupinatí, červení, žlutí, červeně a žlutě plaví, stříbrní. Mohou se vyskytovat ve velmi světlých barvách (s mléčným faktorem). **Tygřici:** černí, kaštanově hnědí, šedohnědí, červení a žlutí. **Běloprsí vlaštováci:** černí, šedohnědí, modří, modří mramorovaní, červení a žlutí. **Bělouši** – tmaví (grošovaní-mramorovaní) a světlí. **Ostatní rázy** vzácně se mohou vyskytnout další kombinace barev a kreseb, např. bílí s perlou očima, čápci s barevným ocasem a letkami, bezpruzí i pruhoví. Rozhodující pro posouzení jsou především hlavní znaky.

Vady

Výlukové: žlutá barva duhovky, žlutá obočnice, dlouhý, tenký a zakřivený zobák, bílý ocas a převládající bílé letky u běloušů tmavohrotých; u bělohrotých střídající se bílé a barevné ruční letky; výskyt pernatých ozdob.

Velké: kulatá hlava s chybějícími hrbolky, nízké, šikmé a úzké čelo, vyšší zadní hrbolky proti předním, rovně nasazený neklopený zobák, dlouhý krk, netypická postava (hrubá, úzká, dlouhá), dlouhá nebo svěšená křídla, široký a dlouhý ocas spočívající na zemi. Hrubé nedostatky barvy a kresby. Méně než 3 a více než 8 bílých letek a rozdíl více než 2 bílé letky u bělohrotých.

Malé: mírné prokrvení duhovky, bledé obočnice, slabší dolní zobák; mírné odchylky ve zbarvení zobáku, drápků; bílý podocasník u sedlatých, vlaštováků a tygřiků; malé nedostatky ve struktuře opeření, chybějící štítky, menší nedostatky barvy a kresby.

Kroužek č. 7.